**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr. 4r-2470/2025 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
4-25067261-03-4r-13082025 Judecător: Sergiu Godorogea

**D E C I Z I E**
**În Numele Legii**

22 octombrie 2025 mun. Bălți

**Colegiul Penal al Curții de Apel Nord**

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

Examinând, în ordine de recurs, recursul avocatului Marcela Mariț în interesele contravenientei Ludmila Lungu și cel depus de contravenienta Ludmila Lungu declarate împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 iulie 2025***, în cauza contravențională privind contestația depusă de Ludmila Lungu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 12 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Scutelnic Alexandru și deciziei de sancționare din 12 aprilie 2025, ambele emise în privința **Ludmilei Lungu** în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

**C O N S T A T Ă :**

La 12 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Scutelnic Alexandru a întocmit în privința Ludmilei Lungu un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, *Lungu Ludmila, în raionul Rîșcani, satul Horodişte în perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024 a pretins şi acceptat mijloace băneşti în scopul neexecutării unor drepturi electorale prin ce a comis act de corupere electorală pasivă* .

Prin decizia agentului constatator adoptată la 12 aprilie 2025, Lungu Ludmila a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. $47^1$

alin. (1) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 500 u.c. echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

La 30 aprilie 2025, Lungu Ludmila a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, ambele emise de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Scutelnic Alexandru la 12 aprilie 2025.

În motivarea contestației a menționat că a fost sancționată pentru o presupusă contravenție de corupere electorală pasivă, pe care nu a comis-o, or nu există probe care să o dovedească, iar procedura a fost desfășurată cu multiple nereguli. Nu recunoaște vina, iar semnătura sa pe procesul-verbal a reprezentat doar luarea la cunoștință de procesul-verbal cu privire la contravenție, dar nu și recunoașterea faptei. La fel, invocă că achitarea amenzii a făcut-o din motive strict financiare, pentru a evita consecințe grave și care nu implică acceptarea vinovăției. De asemenea, invocă tratamentul abuziv și lipsa respectării drepturilor sale procesuale la documentarea cazului contravențional în privința sa. Solicită încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 iulie 2025 s-a respins contestația înaintată de Lungu Ludmila împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 12 aprilie 2025, întocmit în temeiul art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, pe numele lui Lungu Ludmila de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Scutelnic Alexandru, ca fiind depusă tardiv.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Mariț Marcela în interesele contravenientei Lungu Ludmila a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 iulie 2025 și transmiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea cererii de recurs, apărarea a declarat faptul că, soluția instanței de fond este nefondată în condițiile în care acuzația formulată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăția lui Lungu Ludmila în comiterea contravenției imputate.

Menționează avocatul/recurent faptul că, materialele anexate de agentul constatator în susținerea învinuirii aduse lui Lungu Ludmila nu pot fi reținute de instanță în condițiile în care prin încheierea judecătorului de instrucție a fost dispusă autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională nr. RAP01433516, iar în speță, cauza contravențională are un alt număr decât cel menționat mai sus, astfel consideră apărarea că, înscrisurile anexate sunt inadmisibile spre examinare și nu pot fi valorificate de instanța de judecată, fiind

astfel obținute cu încălcarea regulilor procedurale și a garanțiilor fundamentale privind protecția vieții private și a secretului corespondenței.

De rând cu acesta, menționează că, în planul încadrării juridico-contravenţionale, agentul constatator nu a demonstrat faptul că Lungu Ludmila ar fi acceptat careva mijloacele bănești destinate anume pentru a fi influențată să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Susține recurentul că, agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și a acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei în comiterea faptei incriminate.

Prin urmare, menționează recurentul că agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție prin probe certe, astfel încât să fie răsturnată prezumția nevinovăției, or nici o probă nu are valoare prestabilită, iar simpla faptă a întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În recursul declarat, recurentul indică că o altă problemă majoră invocată în contestație vizează faptul că instanța de fond a examinat cauza în lipsa contravenientei, deși aceasta a solicitat, în mod justificat, amânarea ședinței de judecată. La data de 03 iulie 2025, Lungu Ludmila a transmis prin poșta electronică o cerere prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată, invocând necesitatea asigurării asistenței juridice. Invocă că era prima solicitare de acest gen, nefiind abuzivă sau formulată cu rea-credință. Cu toate acestea, instanța a respins cererea pe motiv că informațiile privind ședința erau publicate pe site-ul instanței și, prin urmare, ar fi fost valabil citată public în conformitate cu art. 455 alin. (3) Cod contravențional. A considerat, astfel, că sunt întrunite condițiile pentru a judeca cauza în lipsa persoanei vizate. Această abordare este eronată și contravine principiilor fundamentale ale dreptului la un proces echitabil.

*De asemenea*, nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenienta Lungu Ludmila a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 iulie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea contestației depuse cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea cerințelor formulate, recurenta a indicat faptul că soluția instanței de fond este nefondată în condițiile în care acuzația formulată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăția sa, Lungu Ludmila în comiterea contravenției imputate.

Consideră că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional, nu a elucidat toate aspectele speței și nu a acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția sa în comiterea faptei incriminate.

Prin urmare, menționează recurenta că agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție prin probe certe, astfel încât să fie răsturnată prezumția nevinovăției, or nici o probă nu are valoare prestabilită, iar simpla faptă a întocmirii procesului-verbal este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La fel, recurenta susține că, instanța de fond la examinarea cauzei a ignorat argumentul cu privire la proporția sancțiunii, fără o analiză pertinentă și o individualizare a faptei, fără a lua în calcul circumstanțele obiective ce au dus la aplicarea sancțiunii maxime, fapt ce contravine normelor legale și scopului legii contravenționale în ansamblu.

Urmare celor expuse, recurenta declară că, în speță nu s-a demonstrat comiterea faptei imputate.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

***Verificând corectitudinea verdictului contestat și temeinicia cerințelor formulate de recurenți în raport cu materialele cauzei contravenționale, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional conchide necesitatea respingerii recursurilor ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, din următoarele considerente:***

*De drept,* soluția adoptată se întemeiază pe prevederile art. 470 alin. (3) Cod contravențional în corespundere cu care, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cerințelor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără agravarea situației contravenientului.

*În fapt,* Colegiul ține să menționeze, aplicarea corectă de către instanța de fond cazului din speță a dispozițiilor art. 448 alin. (1) Cod contravențional, cu constatarea omiterii termenului de 15 zile pentru depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator din 12 aprilie 2025, or Lungu Ludmila a fost prezentă la data întocmirii ei, i-au fost explicate în mod suficient de clar drepturile și obligațiile prevăzute de art. art. 34, 378, 388 și art. 448 Cod contravențional, însă Lungu Ludmila a refuzat semnarea procesului-verbal cu privire la contravenție din motiv că nu a fost de acord cu acesta și sancțiunea ce i-a fost aplicată.

Urmează a fi menționat că prezența contravenientei la întocmirea pocesului-verbal este confirmată atât prin conținutul procesului-verbal de constatare a contravenției, cât și prin procesul-verbal de audiere întocmit în aceeași dată (*fila dosarului 25–26*), unde aceasta a declarat că nu este de acord cu conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție și a refuzat să-l semneze. Această conduită demonstrează că a luat cunoștință de actul contravențional la data întocmirii acestuia, iar termenul de contestare a început să curgă din acel moment.

Totodată, Colegiul penal reține că, dispozițiile alin. (2) art. 448 Cod contravențional, acordă posibilitatea repunerii contestației în termenul de atac, doar atunci când omiterea lui s-a produs din motive întemeiate, ce urmează a fi invocate și probate de către persoana atrasă la răspunderea contravențională, care nu se regăsesc în cazul din speță.

Respectiv, fiind o normă imperativă a legii procesual contravenționale, dispozițiile alin. (1) și (2) art. 448 Cod contravențional stabilesc cu strictețe termenul de contestație a deciziilor organului extrajudiciar, nerespectarea cărui în sensul art. 230 Cod pr. penală, aplicat cazului din speță, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Pe fonul dat, urmează a fi de menționat, că în cauza Van Harm vs Germania din 11.09.2007, CtEDO a notat, că recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de acesta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea recursului, iar în cauza Ponomaryov vs Ucraina din 03.04.2008, Curtea a stabilit, că termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac, poate fi reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care par a fi foarte convingătoare.

În fortificarea acestei soluții instanța de recurs notează că, sarcina unei proceduri contravenționale este de a oferi certitudine unei situații incerte. Or, pentru soluționarea acestei probleme, drept imperioasă, apare necesitatea stabilirii în legislație a unor termene procesuale concrete. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de diverse manipulări cu acestea, printre care și restabilirea pentru motive întemeiate a termenului în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, potrivit formalismului legii contravenționale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

*Subsidiar* Colegiul Penal reiterează că, prin admiterea unei contestații tardive și poziționarea uneia dintre părțile procesului contravențional pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă se notează că, aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franţei, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).*

Totodată Colegiul reține că, conform jurisprudenței CEDO se menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de recurs a unei hotărâri judecătorești definitive, se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO *(hotărârea Ghirea vs Republica Moldova).*

Colegiul penal constată că, contravenienta Lungu Ludmila, atât în conținutul contestației, cât și în recursul formulat, nu a prezentat probe care să justifice depășirea termenului legal pentru contestarea deciziei privind cauza contravențională și aplicarea sancțiunii. De asemenea, nu a fost formulată nici o solicitare privind repunerea în termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei agentului constatator.

Drept consecință, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul recurenților precum că prima instanță nu a analizat toate circumstanțele invocate în contestația depusă, or, *depunerea tardivă a contestației exonerează instanța de obligația de a examina cauza în fond,* iar cele invocate pe fonul repunerii în termenul de atac al contestației nefiind altceva decât o încercare nereușită de a justifica omiterea lui, formând o modalitate irațională în sensul dat, instanța corect constatând, că în confirmarea depunerii contestației tocmai la data de 30 aprilie 2025, de către Lungu Ludmila nu au fost prezentate careva date obiective, astfel încît, în lipsa acestora s-a și impus adoptarea justă a soluției de respingere a contestației ca fiind tardivă.

Constatând motivarea instanței de fond a fi una plauzibilă, Colegiul Penal o preia în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudența CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, potrivit căreia, instanțele naționale deși au obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca

instanța internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din optica aspectelor constatate, Colegiul deduce că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, or, hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, motivare plauzibilă pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 460, art. 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina presupusului contravenient, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Prin urmare, Colegiul ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă motivele recursurilor nu sunt pe măsură de a desființa verdictul judiciar emis în sarcina lui Lungu Ludmila , fapt pentru ce urmează a fi plasată de instanța de recurs la adăpost de orice critică neîntemeiată și formulată în acest sens.

Urmare celor expuse, Colegiul menționează că recurenții, în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție lor nu au prezentat careva date obiective plauzibile ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi menținut fără modificări în condițiile în care examinarea cauzei s-a desfășurat în limitele legii, fiindu-le oferit participanților un proces contradictoriu și în strictă reglementare cu prevederile art. 6 CEDO.

În această logică, Colegiul penal conchide că, recursurile înaintate nu conțin nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată în lipsa unor argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În lumina celor expuse, Colegiul conchid imposibilitatea expunerii asupra altor împrejurări a cauzei, decât cele reținute de instanță, dat fiind caracterul neargumentat a recursurilor formulate, fapt pentru care le va respinge ca nefondate, păstrându-se fără modificări hotărârea judiciară adoptată în prezenta cauză.

În baza celor expuse și în corespundere cu prevederile art. 473 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod contravențional,

**D E C I D E :**

Recursul avocatului Marcela Mariț în interesele contravenientei Ludmila Lungu și cel depus de contravenienta Ludmila Lungu declarate împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 iulie 2025*** emisă în cauza contravențională în privința **Ludmilei Lungu** în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, se resping ca nefondate, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni